

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321206461
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1321206461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členiek senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Márie Šimkovej v trestnej veci obžalovaného A. T., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6Tk/4/2021 zo dňa 07.01.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.apríla 2022 pomerom hlasov 3:0 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sa obžalovanému

A. T., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R.,
N. XX

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. 1/ Tr. zákona, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/ per analogiam, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8/osem/rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 /tri/ roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to: 2 ks čiernej taštičky a 1 ks šedé plastové puzdro.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd súčasne zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 0T/4/2021 zo dňa 10.01.2021, právoplatný dňa 10.01.2021 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6Tk/4/2021 zo dňa 07.01.2022 bol obžalovaný A. T. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa začiatkom roka 2020 do 16.00 hod. dňa 07.01.2021 si okrem presne nezistených osôb aj od osoby M. R. v blízkosti čínskej reštaurácie na Vysokej ulici v Bratislave opakovane zabezpečoval za presne nezistenú finančnú sumu metamfetamín, ktorý následne v R. na G. ulici č. XX, pri hoteli Jurki na Domkárskej ulici, v blízkosti hotela Bratislava na Seberíniho ulici, pri obchodnom dome OBI na Bajkalskej ulici, v presne nestotožnenom hoteli v blízkosti Zimného štadióna Ondreja Nepelu, pri budove Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky na Mierovej ulici, na Rajeckej ulici, v blízkosti nákupného centra HRON na Dudvážskej ulici ako aj na ďalších presne nezistených miestach ďalej poskytoval rôznym odberateľom v závislosti od požadovaného množstva drogy za sumu od 15,- eur do 50,- eur alebo im metamfetamín dával aj bezodplatne alebo výmenou za iné veci, a to takým spôsobom, že im drogu odovzdal na dohodnutom mieste buď po predchádzajúcej telefonickej dohode, po dohode cez sociálne siete alebo na požiadanie pri vzájomnom stretnutí, kedy takto metamfetamín poskytoval Y. R., H. F., N. R., G. V., D. T. a M. N., pričom dňa 07.01.2021 v čase o 16.00 hod. na ulici Pri Šajbách v Bratislave, pri pohostinstve Bistro u Petra, kde bol ako vodič osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, bordovej farby, Y. E kontrolovaný hliadkou Policajného zboru, mal pri sebe 1 kus plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmere 7x10 cm s obsahom kryštalickej látky, ktoré sa nachádzalo v koženkovej taštičke čiernej farby a 1 kus zatavenej plastovej injekčnej striekačky s obsahom kryštalickej látky, ktorá sa nachádzala v taštičke čiernej farby, ktoré vydal príslušníkovi Policajného zboru, pričom znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2021/602 zo dňa 15.02.2021 bolo zistené, že plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo béžový kryštalický materiál o hmotnosti 17548 mg s priemernou koncentráciou 60,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 10669 mg absolútneho metamfetamínu a zatavená plastová injekčná striekačka obsahovala béžový kryštalický materiál o hmotnosti 701 mg s priemernou koncentráciou 61,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 431 mg absolútneho metamfetamínu, teda neoprávnene mal pri sebe celkovo 18249 mg metamfetamínu, čo zodpovedá 182 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je podľa Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok a uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T 157/2014 zo dňa 19.12.2014, právoplatným dňa 19.12.2014 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. 1/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 4 /per analogiam/ Tr. zákona bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 /šest'/ rokov a 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ ods. 4 Tr. zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 2 Tr. zákona, bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti akéhokoľvek druhu na dobu 3 /tri/ roky.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ ods. 4 Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to: 2 ks čiernej taštičky a 1 ks šedé plastové puzdro.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd súčasne zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/4/2021 zo dňa 10.01.2021 právoplatný 10.01.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie bolo odôvodnené podaním zo dňa 21.01.2022 a smeruje proti výroku o treste. Prvostupňové rozhodnutie v časti výroku o treste považuje prokurátor za nesúladne s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Prokurátor akceptuje názor okresného súdu, že u obžalovaného A. T. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu a to vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/4/2021. Zároveň prokurátor súhlasí aj s tým, že u obžalovaného bol správne zistený rovnovážny pomer pohľadujúcich a priťažujúcich okolností a s prihliadnutím na vyhlásenie o vine obžalovaného, bolo v kontexte zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 možné uvažovať aj o prípadnej aplikácii § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam.

V rámci uloženého trestu sa však prokurátor nestotožňuje s postupom okresného súdu, pri ktorom došlo k uloženiu trestu „automaticky“ až na najnižšej možnej hranici aká vôbec prichádzala do úvahy. Trest vo výmere šesť rokov a osem mesiacov nemožno vzhľadom na osobu obžalovaného a všetky zistené okolnosti považovať za adekvátny a spravodlivý. Ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona neboli prvostupňovým súdom náležite rešpektované, čo viedlo k uloženiu neprimerane mierneho trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu bolo podľa prokurátora nevyhnutné dôsledne vyhodnotiť osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, najmä preto aby trest, ktorý je obžalovanému ukladaný odrážal v sebe najmä jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností a najmä jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti. U osoby obžalovaného ide vzhľadom na údaje v odpise registra trestov o recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa najmä drogovej trestnej činnosti. Doposiaľ bol obžalovaný deväťkrát súdne trestaný, z toho štyrikrát za trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171, resp. aj § 172 Trestného zákona.

Prokurátor dáva osobitne do pozornosti predchádzajúce rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/157/2014 zo dňa 19.12.2014, ktorým bol obžalovaný odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorý vykonal dňa 24.06.2017. Skutok pri tomto odsúdení spočíval v pomerne rozsiahlej distribúcii a prechovávaní metamfetamínu. Po vykonaní uvedeného trestu odňatia slobody obžalovaný neprehodnotil svoj doterajší postoj, keďže v období roku 2020 až 2021 sa mal totožného konania znovu dopúšťať a to na viacerých osobách s cieľom zabezpečiť si finančný zisk. Okrem prejednávaneho trestného činu sa obžalovaný v roku 2020 dopustil aj iného úmyselného trestného činu, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/326/2020 a išlo o prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Za tento trestný čin bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a v rámci skúšobnej doby sa obžalovaný dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o ktorom bolo rozhodované v konaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/4/2021. Z uvedeného je teda zrejmé, že u obžalovaného nemal dostatočný efekt ani uložený trojročný nepodmienečný trest odňatia slobody, ani následne uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Odkazujúc na vyššie uvedené fakty prokurátor zastáva názor, že v posudzovanom prípade nebolo na mieste ukladať obžalovanému najnižší možný do úvahy prichádzajúci trest odňatia slobody, ale trest primeraný zisteným okolnostiam. Z ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona totiž vyplýva, že pri znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je súd povinný trest bezvýhradne a vždy uložiť znížený práve o celú jednu tretinu. U obžalovaného nejde o prvotrestanú osobu, u ktorej by takýto postup bol akceptovateľný, ale naopak ide o recidivistu, ktorý sa závažnej trestnej činnosti dopúšťa opakovane.

Za predpokladu, že by bol okresný súd riadne hodnotil osobu obžalovaného, jeho doterajší život a najmä okolnosti posudzovaného prípadu, nemohol by dospieť k záveru, že za zbiehajúcu trestnú činnosť je možné uložiť trest pri maximálnom využití všetkých benefitov, ktoré zákon umožňuje.

Prokurátor dáva do pozornosti aj zrejmú chybu vo výroku o treste zákazu činnosti, kde evidentne chýba text „viest motorové vozidlá“.

Vychádzajúc z vyššie uvedených argumentov navrhol prokurátor uloženie trestu najmenej vo výmere osem rokov a šesť mesiacov, pri akceptovaní výroku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Takisto prokurátor akceptuje prevzatie výroku o treste zákazu činnosti, v ktorom navrhuje opraviť zrejmú nesprávnosť. Dosiahnuť vyššie navrhované rozhodnutie vo veci je možné s využitím postupu podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. e) ods. 2 Trestného poriadku pri zrušení prvostupňového rozsudku vo výroku o treste a nahradení tohto výroku rozhodnutím odvolacieho súdu postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

K odvolaniu prokurátora zaslal prostredníctvom obhajcu svoje písomné stanovisko obžalovaný. S dôvodmi podaného odvolania sa nestotožňuje. Rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny a zákonný, pričom vyjadruje mieru zavinenia a spoločenskej nebezpečnosti, na ktorú prokuratúra zabudla. Prípado obžalovaného je práve prípadom, v ktorom je nutné ísť cez ustanovenie § 39 ods. 4 Trestného zákona a uložiť obžalovanému čo najmiernejší trest. Zdôrazňuje, že obžalovaný od začiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a dokonca bol ochotný spolupracovať aj na objasnení inej trestnej činnosti. Základná trestná sadzba uvedená v citovanom § 172 je nastavená neprímerane vysoko a jedine s použitím § 39 Trestného zákona je možné aspoň sčasti negovať vysoko nastavenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Názor prokuratúry označuje za nesprávny a neguje účel trestu. Prokuratúra by mala začať uvažovať o účelnosti odvolania, ako aj navrhovaného trestu. Nie je podľa názoru obhajoby cieľom za každú cenu ľudí zatvárať a pridávať na výške trestov. Z pohľadu obhajoby je rozsudok okresného súdu vecne správny tak, vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste a odvolanie prokuratúry navrhuje preto zamietnuť.

Záverom obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu zdôrazňuje, že sa mu počas tohto konania narodilo dieťa, o ktoré prejavil okamžitý záujem a podal na príslušný súd návrh na určenie otcovstva, nakoľko jeho družka ho ako otca neuviedla a chcela dieťa dať na adopciu. Obžalovaný zároveň prehlásil, že si uvedomil rozsah svojho pochybenia ako aj to, že nechce takto ďalej žiť.

Na základe vyššie uvedených argumentov navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry v celom rozsahu zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Opätovne zdôraznil, že trest uložený okresným súdom je s prihliadnutím na všetky okolnosti zistené na strane obžalovaného, ako aj okolnosti prípadu, neprímerane mierny. Zdôraznil najmä to, že obžalovaný bol podľa odpisu registra trestov spolu deväťkrát súdne trestaný z toho štyrikrát za drogy a aj z tohto pohľadu sa javí trest uložený okresným súdom ako nedostatočný a nie dôsledne sledujúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené navrhol postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušiť prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a s použitím zmierňujúcich ustanovení uložiť trest minimálne vo výmere osem a pol roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne navrhol opraviť neúplný výrok o treste zákazu činnosti. Ostatné výroky, ktoré sú obsiahnuté v rozsudku, vrátane rozhodnutia o ochrannom dohľade, navrhol ponechať.

Obhajca obžalovaného odkázal v celom rozsahu na obsah svojho vyjadrenia, ktoré podal k odvolaniu. Nad rámec spomenutého uviedol, že jeho klient sa počas výkonu väzby zmenil v tom, že potom čo sa mu narodilo dieťa vníma svoje doterajšie kroky v živote inak, uvedomuje si nesprávnosť a chce zmeniť svoj život k lepšiemu. Vzhľadom k tomu, že družka nezapísala do rodného listu dieťaťa obžalovaného ako otca, napriek tomu, že tento sa k otcovstvu jednoznačne hlási a chce sa o dieťa starať, musí podstupovať súdne konanie a dosiahnuť tak určenie otcovstva súdnou cestou. Domnieva sa, že táto okolnosť významným spôsobom zasiahla do jeho života a motivuje ho k tomu, aby prehodnotil svoj doterajší život. Aj s ohľadom na tieto okolnosti navrhol uloženie čo najmiernejšieho trestu a odvolanie prokuratúry navrhol ako nedôvodné zamietnuť. Akceptoval oprávnenosť námietky voči nesprávnej formulácii výroku o treste zákazu činnosti.

Obžalovaný A. T. svoj skutok oľutoval a prehlásil, že sa to už nebude opakovať. Robí teraz všetko preto, aby sa mohol v budúcnosti starať o dieťa, ktoré je umiestnené v náhradnej starostlivosti, nakoľko jeho družka po pôrode odišla z nemocnice a dieťaťa sa vzdala. Absolvoval už prvé pojednávanie, kde sa rozhodlo o pribratí znalca za účelom genetickej analýzy, ktorú bez problémov podstúpi.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania prokurátora, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením, preskúmal nielen výrok o treste, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 370 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), pričom zistil, že odvolanie prokuratúry je opodstatnené.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a tiež vtedy, ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.01.2022 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že sa vykoná dokazovanie len ohľadom výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného A. T. uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zákona na skutkovom základe tak, ako je uvedený v obžalobe.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny na hlavnom pojednávaní, zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Pokiaľ ide o výroky napadnutého rozsudku v súvislosti s uloženým trestom, je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu z formálneho hľadiska postupoval v zásade v súlade so zákonom a nedostatky možno vnímať len v rovine materiálnej, najmä pokiaľ ide o súdom zvolenú výmeru uloženého trestu odňatia slobody. Na tomto mieste treba vyjadriť súhlas s dôvodmi odvolania prokurátora, ktorý pri akceptovaní postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam uvádza, že prvostupňovým súdom zvolená výmera trestu odňatia slobody nevyhovuje zákonným požiadavkám tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a uložený trest označuje za neprimerane mierny.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému A. T. správne zohľadnil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda priznanie a oľutovanie trestnej činnosti obžalovaným. Toto rozhodnutie je nutné po preskúmaní veci označiť za správne, nakoľko obžalovaný sa už v prípravnom konaní ku skutku priznal, podrobne sa k veci vyjadril a uviedol viaceré podstatné skutočnosti, ktoré boli potvrdené aj ďalším vo veci vykonaným dokazovaním. Obžalovaný zároveň priznal, že drogy predával iným osobám, prípadne im drogy poskytoval bezodplatne. Svoje konanie v celom rozsahu oľutoval a vysvetlil motiváciu, ktorá ho viedla k opätovnému spáchaniu obdobného skutku, ako sú tie, pre ktoré už bol v minulosti odsúdený. Pri zákroku s políciou spolupracoval a svoj postoj nemenne zachovával počas celého prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom. V žiadnom prípade teda nie je možné viesť úvahy o cielenom prispôsobovaní postoja obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti v závislosti od výšky hroziaceho trestu.

Vychádzajúc z napadnutého výroku o treste, okresný súd takisto v súlade so zákonom priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona a to z dôvodu, že obžalovaný sa aj v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti súvisiacej s nelegálnou držbou drog a opakovane mu bol uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody. S výnimkou odsúdenia, ktoré je zohľadnené ako kvalifikačný moment v posudzovanej veci (odsúdenie Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 2T/157/2014), bol obžalovaný doposiaľ sedemkrát súdne trestaný.

Pri uznaní jednej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti okresný súd správne konštatoval vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čo malo byť premietnuté do postupu v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, teda súd pôvodne vychádzal z trestnej sadzby tak, ako je stanovená v § 172 ods. 2 Trestného zákona v rozpätí od desať do pätnásť rokov. Vo výroku prvostupňového rozsudku § 38 ods. 2 Tr. zákona však uvedený nie je a preto bol pri prijímaní rozhodnutia odvolacím súdom do výroku o treste doplnený.

Čo sa týka ďalších úvah o uloženom treste obžalovanému A. Hamadovi, za súladný so zákonom je nutné označiť aj záver okresného súdu o tom, že boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, čo v dôvodoch svojho odvolania akceptuje aj okresný prokurátor. Vychádzajúc z údajov obsiahnutých v spise, k spáchaniu skutku, ktorý je predmetom tohto konania, došlo v období od začiatku roka 2020 až do 07.01.2021, teda skutok bol spáchaný skôr, ako bol obžalovanému doručený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/4/2021 zo dňa 10.01.2021. Týmto rozhodnutím bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní tri roky. V rámci výroku o treste, je vzhľadom na uvedené, správne obsiahnutý aj výrok o zrušení pôvodne uloženého trestu v konaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/4/2021 v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona a takisto bol okresným súdom do výroku o treste správne prevzatý aj výrok o uložení trestu zákazu činnosti, ktorý bol obžalovanému uložený v konaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/4/2021. Ako nedostatok možno vnímať aj prokurátorom vytykané neúplné znenie výroku o uložení trestu zákazu činnosti, nakoľko sa v tomto výroku nenachádza špecifikácia, o akú činnosť v skutočnosti ide a ktorú obžalovaný nemôže vykonávať. Z výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/4/2021 zo dňa 10.01.2021 bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že ide o trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu a v takejto podobe mal byť výrok o treste prevzatý aj do preskúmaného rozhodnutia v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona. Nakoľko došlo k zrejmej nesprávosti pri formulovaní výroku o treste zákazu činnosti, tento nedostatok bol napravený odvolacím súdom a chýbajúci text bol do výroku o treste zákazu činnosti doplnený.

Ďalej okresný súd postupoval v súlade s § 39 ods. 2 písm. d/, od. 4 Tr. zákona (napriek tomu, že ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa vo výroku rozsudku nenachádza, je však možné vyvodit' ho z odôvodnenia)

a aplikoval na daný prípad Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 5/2017 pod č. 44, prijaté za účelom zjednotenia výkladu v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku. Okrem iného sa v citovanom stanovisku uvádza, že ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Vychádzajúc z citovaného stanoviska, dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obvinenému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti). Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Nejde o identickú situáciu, ale situáciu z pohľadu obžalovaného ešte nevýhodnejšiu, pretože bez toho, aby vedel, aký trest mu bude uložený, sa vopred fakticky vzdáva možnosti podania opravného prostriedku proti výroku o vine a jeho priznanie je neodvolateľné. Pozícia obvineného, ktorý uzavrel s prokurátorom dohodu o vine treste je priaznivejšia v tom, že pred schválením dohody pozná navrhovaný trest a navyše môže pred súdom odvrátiť účinky dohody. Z uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný, ktorý sa ku skutku pred súdom priznal a vzdal sa riadneho súdneho procesu, má mať priznané rovnaké možnosti zmiernenia trestu, ako je to u osoby, ktorá uzavrela dohodu s prokurátorom. Nakoľko zákon explicitne s touto „výhodou“ pre obžalovaného nepočíta, je použitie analógie „vyplnením medzery v zákone“.

Použitie citovaného stanoviska ako východiska pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v súlade s § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona nenamieta ani prokurátor v dôvodoch svojho odvolania a okresným súdom zvolený postup akceptuje. Jeho výhrady smerujú voči neprímerane výraznému zníženiu ukladaného trestu až na najnižšiu možnú výmeru s prihliadnutím na pravidlá zmierňovania trestov postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Prokurátor dôvodí najmä tým, že aj pri využití možnosti mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je nevyhnutné mať na zreteli, že zvolená výmera trestu musí zodpovedať kritériám, ktoré stanovuje § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Znamená to, že aj pri využití benefitov, ktoré ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pripúšťa, nemôže byť uložený trest v rozpore so zásadami, ktoré sú generálne stanovené vo všeobecných ustanoveniach Trestného zákona. Podľa názoru prokuratúry, výmera trestu odňatia slobody šesť rokov a osem mesiacov, je pri dôslednom zohľadnení doterajšieho spôsobu života obžalovaného, jeho predchádzajúcich odsúdení a závažnosti konania, pre ktoré je prejednávaný, nedostatočným postihom, ktorý nevyhovuje podmienke zabezpečenia ochrany pred páchatel'om, nie je dostatočne odrádzajúcim trestom a nevyjadruje adekvátne morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Po dôslednom vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané vo vzťahu k ukladanému trestu, je potrebné prisvedčiť argumentácii prokuratúry a akceptovať jej výhrady pokiaľ ide o neprímeranosť uloženého trestu odňatia slobody. Z konštrukcie ustanovenia § 39 Tr. zákona je možné jednoznačne vyvodit', že v prípadoch, ktoré sú uvedené v odseku 2/ písmeno a/ až e/ ide o iné dôvody mimoriadneho zníženia trestu, ako je tomu v odseku 1/ tohto ustanovenia. Znamená to, že v posudzovanom prípade

nebolo možné pri znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby argumentovať materiálnymi dôvodmi (výnimočne okolnosti prípadu alebo pomery páchatela), nakoľko dôvodom na zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej sadzby je samotná existencia a splnenie podmienok na konania o dohode o vine a treste. Žiadne mimoriadne okolnosti na strane obžalovaného, ani mimoriadne okolnosti prípadu okresný súd nezistil a rovnako ich v prejednávanej veci nevzhladol ani odvolací súd. Odvolací súd v zhode s názorom prokuratúry uvádza, že aj pri využití možnosti uplatnenia pravidla upraveného v § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam v zmysle Stanoviska NS SR Tpj 55/2016, nemôže pri ukladaní trestu dôjsť k porušeniu zásad pre ukládanie trestov upravených v § 34 ods. 4 Tr. zákona, v zmysle ktorých pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 10 do 15 rokov. Postupom podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona môže byť trest znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda trest bolo možné uložiť od hranice šesť rokov a osem mesiacov.

Trest v najnižšej možnej výmere, ktorý bol obžalovanému súdom prvého stupňa uložený, považuje odvolací súd v zhode s názorom prokurátora za neprimerane mierny s prihliadnutím na všetky okolnosti zistené na strane páchatela, ako aj okolností prípadu. Záver o neadekvátnosti zvolenej výmery trestu je možné podporiť najmä zistením, že v prípade obžalovaného ide o opakovaný postih za protiprávne konanie súvisiace s nelegálnou držbou drog, pre ktoré už bol v minulosti odsúdený a jednotlivé odsúdenia na seba nadväzovali v relatívne krátkych časových odstupoch. Opakovane boli obžalovanému uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom efekt týchto trestov bol iba krátkodobý, nakoľko obžalovaný opätovne zlyhal. Potom, čo bol obžalovaný prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/157/2014, dokázal viesť riadny život po dobu troch rokov a naposledy bol pred spáchaním skutku, ktorý je predmetom tohto konania, odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 0T/326/2020 za jazdu pod vplyvom návykových látok. V tomto konaní uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom zjavne nepriniesol dostatočný efekt, nakoľko obžalovaný sa v rámci plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia dopustil závažnej trestnej činnosti. V rámci objasňovania skutku, ktorý je predmetom tohto konania, bolo zistené spáchanie aj trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, za ktorý bol obžalovaný postihnutý v samostatnom konaní na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 0T/4/2021. Na podklade uvedeného je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti sú úplne zreteľné a zjavná je aj tendencia k zvyšovaniu závažnosti pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a tiež spôsobený následok. V posudzovanom prípade sa nepochybne závažnosť konania obžalovaného výrazným spôsobom zvýšila, vzhľadom k tomu, že drogy distribuoval aj iným osobám a bola zohľadnená jeho recidíva, čo sa premietlo do prísnejšej právnej kvalifikácie.

V rámci komplexného posúdenia všetkých významných okolností zistených vo vzťahu k osobe obžalovaného, bolo samozrejme zohľadnené aj to, že obžalovaný má podľa záverov znaleckého posudku kompletne rozvinutú závislosť od psychoaktívnych látok, doteraz bez výraznejšieho úspechu v rámci odvykacej liečby. S konzumom drog obžalovaný začal približne vo veku 19-20 rokov, odkedy sú datované aj jeho záznamy v registri trestov, pričom obdobia abstinencie, ktoré nadväzovali na výkon trestu odňatia slobody, boli skôr krátkodobé a obžalovaný vzhľadom na zistenú vôľovú slabosť a prítomnosť disharmonických čŕt doposiaľ nedokázal vyradiť drogy zo svojho života. Na podklade údajov, ktoré vyplývajú najmä z evidencie jeho doterajších odsúdení, je možné prijať záver, že doterajšie odsúdenia obžalovaného sú predovšetkým dôsledkom zistenej závislosti v kombinácii s disharmonickými črtami osobnosti, v súčasnosti už aj s prejavmi deprivácie v dôsledku dlhodobej závislosti od drog. Najmä vyššie uvedené zistenia bral odvolací súd do úvahy pri prijímaní záveru o nedostatočnom postihu uložením trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici postupom podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona a vyhodnotil tento trest ako neprimerane mierny.

Zohľadňujúc aj tieto negatívne zistenia zastáva krajský súd názor, že trest odňatia slobody vo výmere osem rokov je s prihliadnutím na všetky zistené okolnosti dostatočne prísny postihom a nebol daný dôvod na výraznejšie sprísnenie trestu v zmysle dôvodov podaného odvolania. Samozrejme, že je

potrebné vnímať uložený trest ako výsledok postupu, v ktorom bolo uplatnená určitá forma benefitu dosiahnutá vzdaním sa práva na klasický súdny proces.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchateľovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchateľa k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odkazujúc na vyššie uvedené úvahy, bolo možné akceptovať odvolacie námietky prokurátora a vyhodnotiť okresným súdom uložený trest ako neprimerane mierny. Pokiaľ ide o vyjadrenie obžalovaného k podanému odvolaniu, že „základná trestná sadzba uvedená v citovanom § 172 je nastavená neprimerane vysoko a jedine s použitím § 39 Trestného zákona je možné aspoň sčasti negovať vysoko nastavenú dolnú hranicu trestnej sadzby“, krajský súd pripomína, že ustanovenie § 39 Tr. zákona neslúži ako nástroj zmierňovania príliš vysoko nastavených dolných hraníc trestných sadzieb, ale musia byť v každom prípade zistené mimoriadne okolnosti (§ 39 ods. 1 Tr. zákona) alebo splnené iné taxatívne uvedené podmienky (§ 39 ods. 2 Tr. zákona).

Pokiaľ ide o ďalšie výroky prvostupňového rozsudku týkajúce sa spôsobu výkonu trestu a ostatných uložených trestov (s výnimkou trestu zákazu činnosti), tieto neboli odvolaním prokurátora napadnuté, rovnako ani výrok o ochrannom dohľade a ochrannom liečení. Preto bol uložený trest prepadnutia veci a výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia fakticky iba prevzatý z prvostupňového rozhodnutia a v časti ochranných opatrení nebolo do rozsudku vôbec zasiahnuté, nakoľko odvolanie smerovalo iba proti výroku o treste.

S poukazom na predchádzajúce úvahy, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.